

Sygn. akt: VIII GRz 12/21

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Białymstoku VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Artur Andrysewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 lipca 2021 r. w B.

wniosku dłużnika **R. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Gospodarstwo Rolne (...)**

o zatwierdzenie układu w uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu

postanawia

odmówić zatwierdzenia układu.

UZASADNIENIE

Dłużnik R. B. wniósł o zatwierdzenie układu przyjętego w uproszczonym postępowaniu restrukturyzacyjnym wszczętym na podstawie ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 (Dz. U. z 2020 r. poz. 1086 ze zm., dalej jako: ustawa o upzu). Dłużnik stał się niewypłacalny, posiada 16 wierzycieli, co wynika ze sprawozdania nadzorca układu. Łączna suma wierzytelności to 1.831.641,41 zł, w tym zgody na objęcie układem wymagały wierzytelności o łącznej wartości 1.308.465,88 zł, dwóch wierzycieli wyraziło zgodę na objęcie układem wierzytelności w łącznej kwocie 309 210,80 zł.

Jak wynika z wniosku dłużnika i sprawozdania nadzorca układu (nr lic. 886) w głosowaniu nad układem wzięło udział łącznie 9 wierzycieli (oddano łącznie 56,25 % ważnych głosów pisemnych) dysponujących sumą wierzytelności wynoszącą 765.434,21 zł; mimo oddania głosów „przeciw” dwóch wierzycieli zabezpieczonych rzeczowo nie wyraziło zgody na objęcie układem, stąd też ich głosy nie były wliczone do wyników głosowania.

Jak wskazuje nadzorca układu, na podstawie art. 19 ust. 1 upzp głosowanie nad układem odbyło się wyłącznie na zgromadzeniu wierzycieli wyznaczonym przez nadzorcę układu. Wierzyciele uczestniczący w głosowaniu oddali swoje głosy w formie pisemnej, zgodnie z art. 110 ust. 1 i 4 p.r.

W propozycjach układowych pierwotnie wskazano 9 grup interesów. Jak wynika ze sprawozdania, z uwagi na fakt, że układ nie uzyskał poparcia w każdej z grup wierzycieli (w grupach 2, 7 i 8 wierzyciele nie oddali głosu) na podstawie 119 ust. 3 Prawa restrukturyzacyjnego wymagana w tym przepisie większość głosów (większość osobowa) do przyjęcia układu wynosiła 5, a wymagana wartość wierzytelności (większość kapitałowa) wynosiła 510.289,47 zł. Za układem głosowało 9 wierzycieli dysponujących sumą wierzytelności wynoszącą 765.434,21 zł. Głosów przeciwko układowi nie było. W ocenie nadzorca układu należy stwierdzić, że żaden z wierzycieli nie opowiedział się przeciw przyjęciu układu, a co za tym idzie przesłanka z art. 119 ust. 3 p.r. w odniesieniu do wierzycieli zaliczonych do grupy 2, 7 i 8 nie podlega analizie.

Na zgromadzeniu, pod nieobecność wierzycieli, dokonano zmiany propozycji układowych. Dotyczyło to wierzycieli zabezpieczonych na majątku dłużnika, których przeniesiono z grup 5 i 6 do odpowiednio grup 6 i 7, przy czym wskazano warunki mniej korzystne niż w pierwotnych propozycjach układowych (łącznie wskazano 10 grup interesów). Z tego względu głosy te liczono jako przeciwnie układowi (art.117 ust. 2 p.r.). Jednocześnie wobec tego, że

obaj wierzyciele zabezpieczeni z tych grup (odpowiednio (...) Bank (...) i Bank Spółdzielczy w O. nie wyrazili zgody na objęcie ich układem, głosy ich nie zostały ujęte w głosowaniu (uznane za nieważne). To skutkowałem uznaniem m.in., że w grupie 6 wszystkie głosy były za układem, zaś w grupie 7 nie oddano głosu w ogóle.

Zdaniem wnioskodawcy spełnione są wszystkie warunki zatwierdzenia układu przewidziane w Prawie restrukturyzacyjnym, układ nie narusza prawa, a zaproponowane przez dłużnika i przyjęte przez wierzycieli środki restrukturyzacji zobowiązań nie są zabronione przez żadne przepisy prawa.

Zastrzeżenie do układu złożył, bezpośrednio Sądowi, wierzyciel (...) Bank (...). Wierzyciel zarzucił naruszenie zasady równego traktowania wierzycieli to jest art. 162 prawa restrukturyzacyjnego, dotyczącego jednakowych dla wszystkich wierzycieli w grupie warunków układu, podczas gdy w dwóch grupach wierzycieli zabezpieczonych na majątku dłużnika przewidziano korzystniejsze warunki dla tych, którzy wyrażają zgodę na zwolnienie zabezpieczenia rzeczowego. Wskazał ponadto na pokrzywdzenie wierzycieli w obu wariantach przedstawionych w danej grupie poprzez przewidziane umorzenie części należności głównej oraz 100% odsetek. Wierzyciel zarzucił niepoinformowanie przed terminem zgromadzenia wierzycieli o uchyleniu skutków dokonania obwieszczenia na podstawie art. 18 ust. 1 upzu, co mogło wpłynąć na wynik głosowania. Kolejne wskazywane naruszenie dotyczy art. 17 ust. 1 upzu poprzez nieuznanie głosów (...) Banku i Banku Spółdzielczego w O.. Zarzuty dotyczyły też dwóch wierzycieli, którzy w ocenie (...) Bank nie mieli prawa głosu na podstawie art. 116 ust. 2 p.r., a bez ich głosów układ nie zostałby przyjęty. Są to dwie spółki powiązane z dłużnikiem umową o zarządzanie jego przedsiębiorstwem i restrukturyzację i wywierają bezpośredni wpływ na działalność dłużnika.

W uzasadnieniu do tych zastrzeżeń podniesiono, że wierzyciele w ramach układu zostaną zaspokojeni w mniejszym stopniu i znacznie później niż byliby zaspokojeni wskutek egzekucji lub likwidacji majątku dłużnika. Obecnie prowadzone są wobec dłużnika postępowania egzekucyjne, w wyniku których wierzyciel może zostać zaspokojony w całości w krótkim czasie, a postępowanie to jest na etapie przybicia, podczas gdy układ zakłada redukcję długu i odroczenie spłaty na 10 lat. Wierzyciel podnosi, że w tutejszym Sądzie było prowadzone postępowanie o otwarcie postępowania sanacyjnego w sprawie VIII GR 39/19, które zakończyło się postanowieniem z 8 czerwca 2020 r. o odmowie otwarcia postępowania sanacyjnego wobec negatywnej przesłanki w postaci pokrzywdzenia wierzycieli. Ponadto w niniejszym postępowaniu postanowieniem z 12 maja 2021 r. Sąd uchylił skutki dokonania obwieszczenia na podstawie art. 18 ust. 1 upzu. Obwieszczenie w tej sprawie ukazało się w (...) dopiero 8 lipca 2021 r., a więc 3 dni po zgromadzeniu wierzycieli. Wierzyciel wskazuje, że zakładany przez dłużnika plan restrukturyzacyjny jest nieaktualny, bo wierzyciele zabezpieczeni rzeczowo na majątku trwałym i nieruchomościach prowadzą egzekucję z majątku dłużnika, w wyniku której dokonano sprzedaży licytacyjnej gruntu rolnego o powierzchni 11,5791 ha, a także szeregu ruchomości w postaci sprzętów rolniczych niezbędnych w działalności dłużnika.

Zaznaczyć należy, że powyższe zastrzeżenia odnoszą się do propozycji układowych w pierwotnym brzmieniu doręczonym wierzycielowi.

Sąd zważył, co następuje:

Popelnione w toku postępowania błędy proceduralne i błędna interpretacja przepisów przyjęta przez nadzorcę układu są tak daleko idące i naruszające prawa wierzycieli, że układ nie może być zatwierdzony.

Zgodnie z art. 165 ust. 1 p.r. sąd odmawia zatwierdzenia układu, jeżeli narusza on prawo, w szczególności jeżeli przewiduje udzielenie pomocy publicznej niezgodnie z przepisami, albo jeżeli jest oczywiste, że układ nie będzie wykonany. Domniemywa się, że jest oczywiste, że układ nie będzie wykonany, jeżeli dłużnik nie wykonuje zobowiązań powstałych po dniu otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego.

Pierwsze, co zwraca uwagę Sądu, to sposób zaprojektowania kart do głosowania dostarczonych wierzycielom. Art. 213 ust.1 p.r. stawia daleko idące wymogi co do treści karty, a ich niespełnienie oznacza, że jest ona nieważna (ust. 3). Jest to równoznaczne z tym, że nie została wierzycielowi doręczona karta i pozbawiony został prawa udziału w głosowaniu. Wśród istotnych wymogów treści karty jest kwota wierzycielności głosującego wierzyciela (pkt 3), grupa obejmująca

kategorię interesów (pkt 4), zgoda wierzyciela zabezpieczonego na majątku dłużnika na objęcie układem (pkt 5), pełna treść propozycji układowych z jednoczesnym wskazaniem, które z propozycji dotyczą głosującego wierzyciela (pkt 8). Tych elementów zabrakło w kartach do głosowania. Tylko ze znanych nadzorcy układu powodów w karcie przekazanej (...) znalazło się wskazanie kwoty wierzytelności tego wierzyciela. Spełnienie powyższych wymogów oznaczałoby, że brak jest wątpliwości, za czym głosował dany wierzyciel, bo wszystkie istotne dane potrzebne do głosowania są zawarte w karcie, na której jest oddany jego głos. Zakwestionowanie ważności kart do głosowania wyklucza możliwość uznania, że zgromadzenie uzyskało kworum (art. 113 ust.1 p.r.).

Spełnienie tych wymogów jest tym istotniejsze, że w postępowaniu o zatwierdzenie układu zasadą jest głosowanie pisemne (art. 212 p.r.). Wprawdzie ustawa o upzu w art. 19 ust.1 przewiduje możliwość zwołania przez nadzorcę układu zgromadzenia wierzycieli, to jednak wyraźnie mówi o takim sposobie głosowania „niezależnie od zbierania głosów, o którym mowa w art. 212” p.r.). Są to dwa równoważne, równoległe sposoby zbierania głosów. Sąd całkowicie neguje następującą interpretację zawartą we wniosku o zatwierdzenie układu:

„Ponieważ głosowanie nad układem zostało w całości przeprowadzone na zgromadzeniu wierzycieli, głosowanie to **nie zostało przeprowadzone w trybie samodzielnego zbierania głosów**, o którym mowa w art. 212 p.r. W sprawie tej nie ma więc także zastosowania art. 213 p.r. określający wymogi formalne odnośnie treści karty do głosowania. Art. 213 p.r. określa bowiem wymagania formalne odnośnie karty do głosowania w przypadku, gdy głosowanie odbywa się w drodze samodzielnego zbierania głosów przez dłużnika w trybie art. 212 p.r.”.

Wskazana interpretacja (contra legem) jest nie do przyjęcia zarówno jeśli chodzi o literalne brzmienie ustawy, jak i cele, jakim sprzyjać ma uproszczenie postępowania o zatwierdzenia układu. Oznaczałaby ona zupełną samowolę w zakresie brzmienia kart do głosowania i brak pewności co do tego, za czym głosują wierzyciele, tym bardziej, jeśli nie mają możliwości kontaktu z sądem na zgromadzeniu. Przepisy ustawy o upzu, z założenia epizodyczne, stanowiące wyjątek od reguł Prawa restrukturyzacyjnego, należy interpretować ściśle. Nie pozwalają one na pominięcie wymogów związanych z treścią karty do głosowania ani uznanie, że nie obowiązują one wobec decyzji o zwołaniu zgromadzenia wierzycieli.

Już same wyżej wskazane błędy dyskwalifikują układ.

Druga istotna kwestia wiąże się ze sposobem umieszczenia wierzycieli zabezpieczonych na majątku dłużnika, finalnie w grupach 6 i 7, oraz interpretacją art. 17 upzu. Propozycje przyjęte na zgromadzeniu w tych dwóch grupach przedstawiały się następująco:

Grupa 6

W stosunku do wierzycieli zabezpieczonych na majątku Dłużnika, o których mowa w art. 17 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 (Dz.U. z 2020 r., poz., (...)) których suma wierzytelności objętych układem jest większa niż 10.000,00 zł (dziesięć tysięcy złotych) i mniejsza równa 220.000,00 zł (dwieście dwadzieścia tysięcy złotych), Dłużnik proponuje spłatę wierzytelności w dwóch wariantach:

wariant 1 – obowiązujący w stosunku do wierzycieli zabezpieczonych na majątku dłużnika, którzy nie później niż wraz z kartą do głosowania złożą nadzorcy układu zgodę na objęcie wierzytelności układem, o której mowa w art. 151 ust. 2 ustawy Prawo restrukturyzacyjne oraz promesę wykreślenia zabezpieczenia lub zabezpieczeń wierzytelności objętych układem z księgi wieczystej, zastawu rejestrowego, zastawu skarbowego lub innego rejestru, nie później niż 7 dni od wpływu środków w ramach wykonania układu zgodnie z treścią następujących propozycji:

a. umorzenie 50% odsetek za opóźnienie, odsetek karnych, kosztów sądowych, kosztów egzekucyjnych, kosztów upomnienia i opłat dodatkowych;

b. spłatę pozostałej kwoty głównej wierzytelności objętych układem (dalej należnej kwoty) do 25 dnia 3. miesiąca następującego po miesiącu uprawomocnienia się postanowienia o zatwierdzeniu układu;

przy czym jako pierwszy miesiąc przyjmuje się miesiąc następujący po miesiącu uprawomocnienia się postanowienia o zatwierdzeniu układu.

wariant 2 – obowiązujący wobec wierzycieli niespełniających wymogu objęcia wariantem 1:

a. umorzenie całości odsetek za opóźnienie, odsetek karnych, kosztów sądowych, kosztów egzekucyjnych, kosztów upomnienia i opłat dodatkowych;

b. umorzenie 30% należności głównej wierzytelności objętych układem;

c. rozłożenie pozostałej kwoty wierzytelności objętych układem (dalej należnej kwoty) na 114 (sto czternaście) rat miesięcznych, przy czym:

- raty od 1 do 12 wynosić będą 0,33% należnej kwoty każda;
- raty od 13 do 24 wynosić będą 0,44% należnej kwoty każda;
- raty od 25 do 36 wynosić będą 0,58% należnej kwoty każda;
- raty od 37 do 48 wynosić będą 0,67% należnej kwoty każda;
- raty od 49 do 60 wynosić będą 0,79% należnej kwoty każda;
- raty od 61 do 72 wynosić będą 0,92% należnej kwoty każda;
- raty od 73 do 84 wynosić będą 1,15% należnej kwoty każda;
- raty od 85 do 96 wynosić będą 1,30% należnej kwoty każda;
- raty od 97 do 108 wynosić będą 1,42% należnej kwoty każda;
- raty od 109 do 113 wynosić będą 1,47% należnej kwoty każda;
- rata 114 wynosić będzie 1,45 % należnej kwoty,

płatnych do 28. dnia każdego miesiąca, począwszy od 7. (siódmego) miesiąca wykonywania układu, przy czym jako pierwszy miesiąc wykonywania układu przyjmuje się miesiąc następujący po miesiącu uprawomocnienia się postanowienia o zatwierdzeniu układu.

Grupa 7

W stosunku do wierzycieli zabezpieczonych na majątku Dłużnika, o których mowa w art. 17 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 (Dz.U. z 2020 r., poz., (...)) których suma wierzytelności objętych układem jest większa niż 220.000,00 zł (dwieście dwadzieścia tysięcy złotych), Dłużnik proponuje spłatę wierzytelności w dwóch wariantach:

wariant 1 – obowiązujący w stosunku do wierzycieli zabezpieczonych na majątku dłużnika, którzy nie później niż wraz z kartą do głosowania złożą nadzorcę układu zgodę na objęcie wierzytelności układem, o której mowa w art. 151 ust. 2 ustawy Prawo restrukturyzacyjne oraz promesę wykreślenia zabezpieczenia lub zabezpieczeń wierzytelności objętych układem z księgi

wieczyste, zastawu rejestrowego, zastawu skarbowego lub innego rejestru, nie później niż 7 dni od wpływu środków w ramach wykonania układu zgodnie z treścią następujących propozycji:

splata kwoty głównej wierzytelności oraz całości odsetek za opóźnienie, odsetek karnych, kosztów sądowych, kosztów egzekucyjnych, kosztów upomnienia i opłat dodatkowych objętych układem (dalej należnej kwoty) do 25 dnia 3. miesiąca następującego po miesiącu uprawomocnienia się postanowienia o zatwierdzeniu układu przy czym jako pierwszy miesiąc przyjmuje się miesiąc następujący po miesiącu uprawomocnienia się postanowienia o zatwierdzeniu układu.

wariant 2 – obowiązujący wobec wierzycieli niespełniających wymogu objęcia wariantem 1:

a. umorzenie całości odsetek za opóźnienie, odsetek karnych, kosztów sądowych, kosztów egzekucyjnych, kosztów upomnienia i opłat dodatkowych;

b. umorzenie 30% należności głównej wierzytelności objętych układem;

c. rozłożenie pozostałej kwoty wierzytelności objętych układem (dalej należnej kwoty) na 114 (sto czternaście) rat miesięcznych, przy czym:

- raty od 1 do 12 wynosić będą 0,33% należnej kwoty każda;
- raty od 13 do 24 wynosić będą 0,44% należnej kwoty każda;
- raty od 25 do 36 wynosić będą 0,58% należnej kwoty każda;
- raty od 37 do 48 wynosić będą 0,67% należnej kwoty każda;
- raty od 49 do 60 wynosić będą 0,79% należnej kwoty każda;
- raty od 61 do 72 wynosić będą 0,92% należnej kwoty każda;
- raty od 73 do 84 wynosić będą 1,15% należnej kwoty każda;
- raty od 85 do 96 wynosić będą 1,30% należnej kwoty każda;
- raty od 97 do 108 wynosić będą 1,42% należnej kwoty każda;
- raty od 109 do 113 wynosić będą 1,47% należnej kwoty każda;
- rata 114 wynosić będzie 1,45 % należnej kwoty,

płatnych do 28. dnia każdego miesiąca, począwszy od 7. (siódmego) miesiąca wykonywania układu, przy czym jako pierwszy miesiąc wykonywania układu przyjmuje się miesiąc następujący po miesiącu uprawomocnienia się postanowienia o zatwierdzeniu układu.

Przewrotność powyższej regulacji prowadzi do oczywistego pokrzywdzenia wierzycieli zabezpieczonych na majątku dłużnika i wskazuje na działanie wbrew prawu. Art. 17 upzu przewiduje możliwość objęcia tej kategorii wierzycieli układem bez ich zgody, niejako przymusowo, lecz warunkiem jest ich pełne zaspokojenie według propozycji układowych. Drugim sposobem jest regulacja z art.151 ust.2 p.r., przy czym warto zauważyć znowu, że w karcie do głosowania nie było rubryki pozwalającej na decyzję o zgodzie na objęcie układem przed oddaniem głosu w dalszej części karty (art.213 ust.1 pkt 5 p.r.). W rezultacie nadzorca układu uznał, że głosy tych wierzycieli nie zawierają zgody na objęcie układem i nie są oni brani pod uwagę przy liczeniu głosów (głosy nieważne).

Nie byłoby z tym problemu, gdyby w tej sytuacji ich wierzytelności zostały wyłączone z układu zgodnie z art.151 ust.1 zd. 1 p.r. Znalazły się jednakże w grupach 6 i 7 i zostały przegłosowane wobec uznania nieważności głosów

tych wierzycieli oraz głosami „za” pozostałych 9 wierzycieli (przy braku głosów „przeciw”). Dwaj wspomniani wyżej wierzyciele zabezpieczeni na majątku dłużnika mają wierzytelności na ok. 1 mln zł, przy czym całe zadłużenie to ok. 1,8 mln zł. Swoista, by nie powiedzieć – pokrętna, interpretacja art.17 upzu doprowadziła do umieszczenia tych wierzytelności w grupach 6 i 7 układu mimo braku propozycji pełnego zaspokojenia tych wierzycieli. Z pewnością wiązało się to ze świadomością dłużnika, że udział tych wierzycieli, którzy oddali głosy (uznane za nieważne) przeciw układowi oznacza nieprzyjęcie układu. Co więcej, a stanowi to kuriozum, wobec nieprzyjęcia propozycji (ultimatum sui generis) w wariantcie I mieliby oni mieć zredukowane należności główne o 30%, co przewiduje wariant II. Do tego stało się to na zgromadzeniu wierzycieli pod ich nieobecność, gdzie zwiększono skalę redukcji długu.

Jako bezprawne uznać należy objęcie układem wierzytelności (...) i Banku Spółdzielczego w O. na podstawie art. 17 upzu wobec braku przesłanki pełnego zaspokojenia wierzytelności. To zaś w oczywisty sposób musi prowadzić do odmowy zatwierdzenia układu. Sąd nie może zaakceptować układu, w którym wierzyciele zabezpieczeni na majątku dłużnika zostali nim objęci mimo że ani nie wyrazili na to zgody ani nie przewidziano dla nich pełnego zaspokojenia zgodnie z art. 17 ust. 1 upzu. Nie sposób przy tym oprzeć się wrażeniu, że wszczęcie niniejszego postępowania poprzez obwieszczenie w (...) miało służyć wyłącznie zablokowaniu toczących się już egzekucji z wniosków wierzycieli zabezpieczonych na majątku dłużnika.

Całokształt czynności podjętych przez dłużnika przy pomocy nadzorca układu związanych z uproszczonym postępowaniem o zatwierdzenie układu miał na celu doprowadzenie do układu z istotnym naruszeniem przepisów prawa (art. 17 ust.1 upzu, art. 165 ust.1 pr.r.) poprzez bezprawne włączenie do układu wierzytelności wierzycieli zabezpieczonych na majątku dłużnika z jednoczesnym odebraniem prawa głosu takim wierzycielom, w dodatku bez szans na wykonanie układu.

W tych okolicznościach na dalszy plan schodzą inne zastrzeżenia wierzyciela (...) do układu, choć i one nie są bezpodstawne. W szczególności dotyczy to nikłych szans na wykonanie układu wobec znacznego zmniejszenia majątku dłużnika poprzez egzekucje prowadzone z istotnych składników majątku objętych zabezpieczeniem. Nie ma więc szans na wygenerowanie zysku pozwalającego na obsługę zadłużenia, jak też nie wskazano innych źródeł finansowania działalności. Dostrzec można poważne wątpliwości co do wykonania układu, jeśli dłużnik ma w celu jego wykonania zwiększać rozmiar stada, do którego używa własnych upraw, a jednocześnie plan restrukturyzacyjny dla wywiązania się ze spłat przewiduje sprzedaż gruntów w ilości ok. 11 ha (najwyraźniej chodzi o te objęte licytacją w postępowaniu egzekucyjnym), co oznaczałoby konieczność zakupu paszy. Aktualne zdolności produkcyjne oznaczają wykorzystanie 100% gruntów. Zmniejszenie areалу i jednoczesne zwiększanie stada wydają się czynnościami sprzecznymi i powodującymi zwiększenie kosztów produkcji oraz spadek zysków.

Rację ma także wierzyciel składający zastrzeżenia do układu, że obwieszczenie o uchyleniu skutków dokonania obwieszczenia, o których mowa w art. 16 ust. 3 upzu zostało dokonane ze znaczną zwłoką. Nadzorca układu informację o postanowieniu sądu o uchyleniu skutków obwieszczenia otrzymał w dniu 25 maja 2021 r., zaś obwieszczenie w tym przedmiocie ukazało się w (...) dopiero 8 lipca 2021 r., trzy dni po zgromadzeniu wierzycieli. Takie zachowanie należy uznać za wykraczające przeciwko obowiązkom informacyjnym przewidzianym w art. 216 pr.r., co mogło mieć wpływ na decyzje wierzycieli podczas głosowania.

Na marginesie dodać należy, że propozycje układowe przewidywały, by nadzorcą wykonania układu został sam dłużnik, co zresztą nie spotkało się z zastrzeżeniami żadnego z wierzycieli, którzy być może przeoczyli tę okoliczność. Sąd zdaje sobie sprawę z tego, że zgodnie z art. 171 ust. 1 zd. 1 pr.r. układ może przewidywać nawet brak nadzorca wykonania układu, gdyż jest to czynność dyspozytywna (vide: R. A., Prawo restrukturyzacyjne, 2019, tezy do art.171, L. C..H. B.). Treść art. 172 ust. 1 pr.r. z kolei może sugerować, że na mocy układu do nadzorowania jego wykonania może być powołana dowolna osoba, chociaż z drugiej strony do nadzorca wykonania układu stosuje się przepisy o nadzorcach układu, w tym odpowiednio art.28-30 (art. 171 ust.2 pr.r.). Najistotniejsze jednak wydaje się to, że nie można w jednej osobie łączyć funkcji kontrolującego i kontrolowanego, w tym składać sprawozdań oceniających własną działalność. Istotą nadzoru jest sprawowanie czynności wobec innej osoby, a nie siebie samego. Jest to więc dodatkowy argument za odmową zatwierdzenia tak przyjętego układu.